

19.9.86

מיטרה כפרה

עלון כפר-מנחם

מס. 16 (7472)

משכמד ומעלה (כמעט 2 מטר) אך נחבא אל הכלים... צביקה תל-אור.
מוכר לכלם כחצרן מקצועי, בשעות הפנאי מנגן - סקסופון, חליל צד
ומה לא? חוץ מההתמכרות לכלי הנגינה הוא מכור גם למכשירי כח.
כל יום לפחות שעה עבודה על כושר גופני. לאחרונה (שלושה חודשים)
הוא עובד בשטיפת כלים. על העבודה (התורנות) הזו שאלתי אותו
איך? מה? ולמה?

אלה הדברים:-

שטיפת הכלים נחשבת לאחת העבודות הפחות סימפטיות
(ויש אומרים הכי דפוקה בקבוץ!) זה נכון?

זה לא נכון. זו עבודה לא נוראה. אבל יתכן שהתחושה שזו עבודה
דפוקה קשורה ליחס החברים לעבודה הזו. אני שומע כל מיני הערות
כגון: "אתה כבר יכול ללכת לשטוף כלים במסעדה" "עם מקצוע כזה
אני יכול לסדר לך עבודה בבית מלון"...
אני לא נכנסתי לעבודה הזו עם הרגשה שזו עבודה "מחורבנת" ועד
עכשיו אני לא מרגיש ככה. יחד עם זאת זו בהחלט עבודה לתורנות.

כמה זמן (מאקסימום) אפשר להחזיק מעמד בעבודה הזו?

אני עובד בשטיפת כלים כבר 3 חודשים, ועדיין אני לא מסתכל
על השעון... אני (אישית) יכול להחזיק שנה בלי בעיות.

האם יש גם יתרונות בעבודה הזו?

היתרונות הם מאד סוביקטיביים, אבל זה לא סוד שבעבודה הזו
עובדים קצת פחות מ-8 שעות, המכונה לא מסתובבת כל הזמן -
ישנם "חלונות" שאפשר לנצל אותם לסדורים.
היתרון הכי גדול הוא שאתה עצמאי, אתה יכול לארגן לעצמך את
העבודה לפי רצונך, עם הרבה גמישות בקביעת רמת הטיפול במכונת
השטיפה ובניקוי היסודי של הכלים.

האם באים אליך בטענות, על ניקיון הכלים?

ישנה בעיה ידועה עם סימני הקפה בספלים. ויש גם בעיה עם צלוחיות
המרק (בעיקר החדשות) שתופסות שומן. ברגע שאני שומע שתיים-שלוש
הלונות ברציפות, אני עושה "מבצע כלור".
לאחרונה הנהגתי טפול כלור שבועי ובאמת יש מעט מאד טענות.
(יופז!)

19.9.86

צ 3 קר

מה הכי מרגיז בעבודה הזו?

הכי מרגיז (עונה צביקה במהירות, מבלי לחשוב ובלי להתרכז במיוחד) זה האנשים! (מה הבעיה עם האנשים?)

א. ישנם חברים שזורקים את האשפה "על עיוור" מבלי להסתכל אם יש שקיות אשפה, או אם השקיות לא קרועות, וכך אפשר למצוא לפעמים ערימות של לכלוך לא "ארוז".

ב. ישנם חברים שזורקים את הסכו"ם בתפזורת על המגשים, בלי להשקיע "מאמץ נפשי" לשתי שניות לסדר אותם במקום. חלק גדול מהסכו"ם הנ"ל טובע בתוך המכונה, או בתוך רשתות הלכלוך, וצריך אחר-כך לדוג אותם.

ג. חוסר הסבלנות והרצון להסתלק מהר... גורם לחברים הנתונים בלחץ של זמן (כנראה...) לשים כלים צמודים (בעיקר מגשים) וכך במעט מקום הם מצליחים לשים המון כלים ומצליחים "לסדר" את המכונה כמובן שהכלים יוצאים מלוכלכים, אבל זו כבר לא בעיה שלהם, הם כבר מזמן שטפו ידיים ונעלמו.

ד. ויש גם חברים שמרחיקים לכת. כשהמכונה מלאה, ויש קצת לחץ וצפיפות, הם עושים לעצמם חיים קלים: - שמים את המגש עם הכלים והלכלוך על מדף הנירוסטה ונעלמים בשקט (יעני, "פגע וברח"). ("תכתוב") שאני יודע מי הם החברים האלו, ותוסיף גם שהם די מעטים.

זה נכון שיש לפעמים לחץ והמכונה מלאה אבל ניתן וצריך לצפות שהחברים יגלו סבלנות ויחס! ימתינו עוד כמה שניות וישימו את הכלים כמו שצריך.

כיצד נראים החברים דרך חלון הראווה של הכיורים?

יש ויש! יש אנשים נחמדים, ממש בסדר! אפילו מאד (כמעט יותר מדי) הם נשאים ומסדרים את הכלים שלהם ואחר-כך את הכלים של האחרים. הם לא יעזבו את המכונה עד שלא יסדרו את כל כלי האוכל (המונחים על המדף) על המכונה. כדאי אולי להזכיר בעניין זה את יודל, דוו ומיטק (צעירים, אני שואל) לא, איך כאלה. לעומתם יש גם אחרים, ולא דווקא צעירים שלא ישקיעו אנרגיה בלסדר את הכלים שלהם, (דיברנו על זה כבר לא?)

האם אתה לא גבוה מדי בשביל העבודה הזו? איך לך כאבי גב?

יש קצת בעיה, אבל אני מסתדר, בעזרת חדר הכושר ושיחות... עם יורם אנ? אעבור את זה.

19.9.86

4

איך היחסים שלך עם עובדי המטבח, וחדר האוכל?

חשוב לי מאד לשמור על יחסים טובים עם צוות המטבח. כשיש יחסים טובים הן משתדלות לסדר את הכלים ולהקל עלי את החיים. גם אני מצדי משתדל להתחשב בלחצים שישנם במטבח ואני מתאים את סדר העדיפויות של הניקוי בהתאם לצרכים ולנוחיות של המבשלות.

את עובדי חדר האוכל, צריך כל הזמן לחנך. (כנראה שזה קשור גם לתחלופה הגבוהה בצוות) לאחרונה כשהצוות הוא יותר קבוע ויש מרכז (יענקלה) המצב הוא יותר טוב.

האם בעבודה זו, בין הברזליות והסבון. לא נראה בעיניך הקבוץ באור שלילי

מה פתאום? עקרונית לא! אבל יש ימים כשאתה בא אחרי תורן ערב "ברדקיסט" שהשאיך לך ערמות כלים ולכלוך, ואז אתה נוחת על רגל שמאל ולפעמים לא מצליח להחליף את הרגל עד סוף היום.

וכמה תגובות קצרות על נושאים שונים

על המוסיקה

אני מקווה שהקבוץ אוהב את הג'ז שאני שומע. לדעתי צריכה להיות שם מערכת הגברה מסודרת.

על המתנדבות

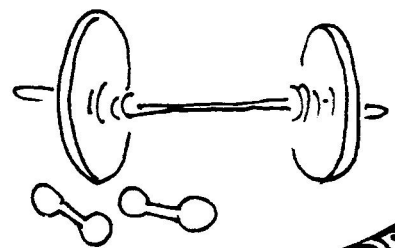
הן בסדר. עובדות למופת. (והצורה?) אני מרוצה! עד עכשיו היה בסדר אבל תמיד יש מקום לשיפור הרמה.

כלים שבורים

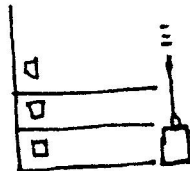
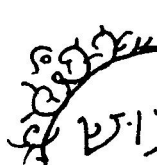
שברתי קצת, לא הרבה. כלי או שניים לחודש. זה לא נורא נכון?

על החתולים

מאז שנכחדו "חתולי השקיות" (החתולים שניזונו משקיות האשפה), אין יותר בעיות של קריעת שקיות פיזור אשפה וכו'. תודה ליונתן שניהל את המבצע. זו היתה מצווה.

19.9.86

שלוש קומות - בית הלבוש

לאחר כ-4 חודשים של עבודה אינטנסיבית בבית הלבוש, הגיע הזמן לכתוב כמה מילים, ובעיקר על מנת לפזר כמה ערפילים ולהבהיר אי בהירויות הקשורות במקום זה.

בית הלבוש של היום עובר שינויים רבים. בעיקר בתחום המבנה האירגוני. עד כה כל קומה תפקדה באופן עצמאי כאשר לכל מגזר, מרכזת משלה. כיום אנו חותרות לקראת אירגון כל הבית ויצירת תיאום ושיתוף פעולה בין כל הגורמים.

בשנים האחרונות השתנה תפקיד הקנינית. לא רק היא היתה קונה ומביאה את הסחורה, אלא גם המחסנאית. במסגרת תפקידיהן הן ראו צורך לבצע את הקניות משום שהן עמדו בקשר ישיר עם החברים ונענו להזמנותיהם. נוצרה כפילות מיותרת בתחום זה, גם מתפרת הקונפקציה אשר עבדה תחת "פיקודה" של הקנינית שינתה את דרך עבודתה.

על מנת להגיע ליעול וניצול יכולת העבודה של החברות יש צורך בשיתוף פעולה הדוק ותיאום בין צורכי שני המחסנים והמתפרות, אנחנו מעונינות לתפור אך ורק לפי ההזמנות ואין רוצים ליצור מצבים של תפירה לשם תפירה וע"י כך ליצור מלאי מיותר ויקר בבית של פריטים לא נחוצים.

כל תהליך של שינוי כרוך בחריקות רבות, לא הכל מתבצע לשביעות רצונן של כל עובדות הבית, ויש אי בהירויות ולא תמיד יודעים מי האחראית למה, נחוצה סבלנות רבה וזמן כדי להגיע לתפקוד הרצוי של הבית כולו.

למשימה אירגונית קשה זו, כעוזרת למחסנאיות אשר במשך הזמן תקבלנה על עצמן את האחריות לבית כולו, נרתמה רינה קרן, ותפקידה הוא לארגן את העבודה התקינה של כל בית הלבוש ותיאום בין כל אגפיו.

ומשהו על סדרי העבודה בבית. מדי שבוע ביום א' מתקיימות פגישות המחסנאיות, מחסנאיות חברים ילדים, חנקה ופרדקה - נציגות המתפרות רינה ק. ויהודית א. בפגישות אלה נקבעות תוכניות העבודה לכל עובדות המתפרות לפי צרכי שני המחסנים לעונה זו.

חידוש נוסף והבולט בבית הלבוש הוא הקמת החנות בקומה העליונה בחדרה של הקנינית.

החנות תפתח 3 פעמים בשבוע בשעות אחר הצהריים.

ביום ב' בין השעות 1700-1900. **שבת בין השעות 11" - 12"**

ביום ה' בין השעות 1900-2100. כל הקניות שנעשו עד כה במחסן החברים של ביגוד עליז ומתנות יעברו לחנות, שעות הקבלה במחסן חברים ישארו כפי שהיו עד כה.

יום ג' 1200-1400

יום ו' 1100-1400

החנות תפתח לאחר שעות העבודה כך שהחברים יוכלו למדוד את הבגדים במקום ולהחליט, לא נמשיך עם הנוהג של לקחת פרטי לבוש הביתה שהכביד מאד על הנוהל התקיין של החזרת הסחורה בזמן.

החנות שלנו בנויה על כך שכל הסחורה שלא נמכרת ניתנת להחזרה, וע"י כך לא נוצר מלאי של סחורה מיותר שמכביד מאד על תקציב המחסן.

אני מקווה שהצלחתי להסביר במקצת את ההתארגנות החדשה של בית הלבוש אני גם מקווה שכולנו נהנה מן השרות החשוב שבית זה על כל עובדיו מספק לנו.

עמליה ישראל

*
בתגובה על הערות
חברים על חוסר הפרו-
פורציה שיש בהתקשרות
של הקיבוץ כולו עם
משפחה אחת של
מסורבי עליה
בבריה"ט.
סוגים להתקשר עם
איבוע משפחות של
מסורבי עליה (!)
באיבוע נרפות
תגבל!

*
לאחר סיום שיכון
י"ב, בשעה טובה.
מתלבטים היום
המוסדות, האם השיכון
הבא צריך להיות
שיכון "יוד-אימל"
או "שיכון צה"ל".

אי 7 מי

19.9.86

תגובות!

תגובה ע"י - מאמרו של אורי נאור

+++++++

הנני מתלבט איך להגיב על כתבתו של אורי "זה כואב!"
(תחושתי שצריך להגיב).

אורי מציין שיש 38 בנים השוהים בחו"ל ז.א. שלהרבה הורים
עבט בלב בקוראם את דבריו של אורי וגם אנוכי ביניהם.

אינני שייך לאנשים הנוטים להעלות על הכתב ולהחשף בפומבי
על המכאובים והכשלונות בחיים הפרטיים. כל אדם נושא את "צרורו"
עמו ואינו להוט להעזר ע"י אחרים בהקלת המשא. לא אגזים אם
אומר שרוב חברי הקבוץ התנסו ומתנסים בצורה זו או אחרת
ב"צער גידול בנים". לא הכל הלך כפי שרצינו והכשלון הגדול
ביותר הוא בחנוך - הכשלון שלנו, לא של הבנים - אני חש
שקיימת הבנה וסובלנות מצד החברים, יכול להיות שזה נובע
מההרגשה של "צרת רבים חצי נחמה" ולא רק בעזיבת הארץ מתבטא
הכשלון. יש בעיות לא פחות מעיקות הגורמות לנדודי שינה
אצל חברים רבים - חוץ מהירידה מהארץ. ההצעה של אורי למציאת
פתרון או להקל על מצפוננו אינה נראית לי, אם כי צריך לשבחו
שלפחות מנסה לחשוב על פתרון.

אבל החלטתי להגיב על דברי אורי נובעת מסיבה אחרת לגמרי.
לדעתי לבעיה הזאת יש שתי פנים. או שני צדי המטבע. צד אחד
זו הבעיה הפרטית, והצד האחר האספקט הלאומי:
אשר לצד הפרטי השתדלתי לנהוג באיפוק ולהשאיר לכל אחד להתחבט
עם בעיותיו. אבל אשר לבחינה הלאומית אתבטא ללא מעצורים.

לפי השקפת עולמי קיימות שתי סכנות לעצם קיום המדינה. האחת
הקנאות והכפייה הדתית והשניה הירידה מהארץ.

אשר לכפייה הדתית התבטאתי ע"י שאילתא לנשיא המדינה בעת ביקורו
אצלנו (הנני מציע לעורך העלון לפרסם את השאילתה הנ"ל). המכנה
המשותף לשתי התופעות האלה, ששתיהן תגרומנה להחלשת כוחנו
הצבאי פשוטו כמשמעו ולחורבן הבית השלישי ולכל המשתמע מכך.
ואז - כשתחוסל המדינה - ותתחיל תקופה חדשה של גלות ללא
משענת של מדינה עצמאית, יחזרו כל תופעות הגלות וסכנת שואה
חדשה עלולה לחזור על עצמה... ואת זה כנראה לא מלמדים בבתי-
ספר. לכן, גם אני אגמור את הערותי הפסימיות בהצעה לכל עם
ישראל.

הצעתך היא כדלקמן: על יד בנין הקונסוליה האמריקאית - איפה
שמשתרך תור ארוך של יורדים - להציב שלט מאיר עיניים ובו יהיה
כתוב:

אשר

א

"היורד מהארץ הולך להכין שואה חדשה לעם ישראל!!!"

הנני מציע גם למחנכים שלנו לתלות סיסמה כזאת באיזה שהיא פלנה בכל מוסדות החנוך. וגם בעתונים המופיעים בארץ שמזדהים עם חומרת הבעיה, להדפיס סיסמה קבועה מעל שם העתון - (כדוגמת על-המשמר: לצירנות סוציאליזם ואחרות עמים) - האומרת:

"היורד מהארץ הולך להכין שואה חדשה לעם ישראל!!!"

אשה 3.

ליעצקלה סלע
(מתנצלום אל האוולור-
לא נא נא - נאסף אקאת
היחום שפספסו...!)
ברכות רבות
עם כניסתה
למועדון ה- + ...

ברכות

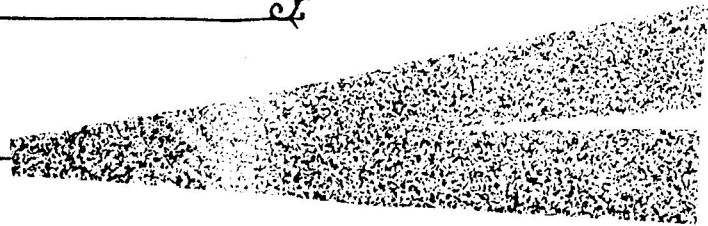
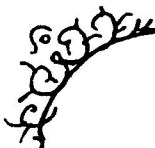
לאילצה אליאב
מצל-
טוב!

לשדה ספלר
מצל-
טוב!

לזליג הלבני
עם הבחרו
בפעם השלישית
לראשיות
המועצה!

א 9 מר

19.9.86

הרהוריה בשבוע בבית הילדים בשבת....

0715 בבוקר - אור מלא זה שעתיים... אור קריר ונעים.
בבית של ילדים בני עשר פלוס האור דולק על המרפסת, בכניסה
בפנים, בפרוזדור 2x, בשרותים 2x מכבים.

מציצים דרך פתח של דלת אחת. החדר ריק - לא ממיטות וחפצים
אלא מאדם. פתח של דלת שניה. ילדה אחת מכוסה בשמיכה ישנה
בחדר של שלוש מיטות. החלון סגור והמזגן פועל במרץ - כמו
שפעל כל הלילה. מכבים.

דלת שלישית - חדר ריק. דלת רביעית - חדר ריק. דלת חמישית -
ארבעה ילדים מכוסים בשמיכות במיטות ושניים על הרצפה - "לא
רצינו לישון לבד בחדר". החלונות סגורים ובתשובה לשאלה עונה
ילד אחד מהרצפה "רק סגרתי את המזגן לפני כמה דקות".

נגשים למטבח לסדר ארוחת בוקר. על השיש עומד כלי עם גבינה
לבנה - כל הלילה - חמוץ - ישר לאשפה. כל טוב על השולחן -
3 ילדים לא רוצים לאכול.

בין הנותרים האוכלים בתאבון קולחת שיחת יום - אבא שלי אמר
שעוד מעט לא יהיה לנו כסף לקנות בגדים - נלך בסמרטוטים...
כלם מתפוצצים מצחוק. אני מעיזה... שאלת תם. "כמה עולה מזגן
שפועל לשעה?" "אני לא יודע. אני יכול לשאול את ההורים אבל
אני חושב שגם הם לא יודעים".

אני בטוחה שלא.

פלא שאיך לנו כסף....

דליה גולדברג

19.9.86

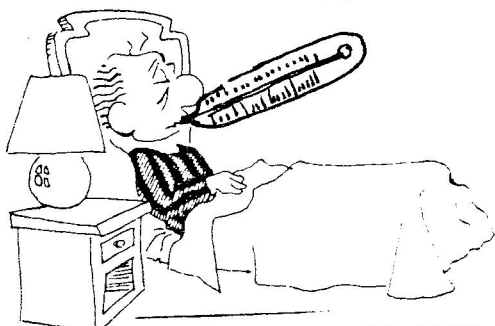
10

מה שקורה בקיבוצים אחרים

(מתוך עלון עין-שמר) - מל"ר קיבוץ א

המאמר הר"ב נכתב בעקבות החלטתה של משפחה - משפ' אלוך, לצאת לחופש. משפ' אלוך כבר אינה נכללת בקטגוריה של ה"צעירים" הזכאים לשנת חופש, ולכן יציאתה מכה גלים. זה מוכר, לא? כמו קיבוץ.....

קידמה
והשמדה עצמית...

ועוד על פרשת
משפחת אלוך.

הרבה וויטורים מכל אחד מאיתנו. זהו הקצה השני של המקל. אנו כפרטים איננו מוכנים ליותר ולו במעט על מאורינו האישיים כדי להגשים את שאיפותנו הקולקטיביות. היום העיקרון החשוב הוא חופש הפרט, המימוש העצמי וזאת, למעשה, ללא הגבלה. אי אפשר להחזיק קיבוץ על החקלאות, התעשייה, החינוך, השירותים שבו ועל העומס הסוציאלי ההולך ומכביד כאשר מרבית הצעירים נמצאים מחוץ לקיבוץ.

אי פעם למדנו על פילוסוף קפיט-ליסט בן המאה שעברה בשם מלטוס. מלטוס זה חזה את הבעיות שהעידן המודרני יגרמן.

התיאוריה הידועה שלו דיברה על קצב ריבוי טבעי גדול בהרבה מקצב הגידול ביצור המזון.

הרעב בעולם הוא זה שיגרום למלחמות בהם יהרגו בני אדם רבים ושוב יספיק המזון לכולם וחוזר חלילה.

לכל מקל שני קצוות. אנו מנסים להחזיק במקל בשני קצוותיו ואיננו מצליחים; המקל נשבר ועתה יש כבר ארבעה קצוות ואנו במבוכה.

במה הדברים אמורים. רצינו לבנות חברה אחרת עם עקרונות אחרים. עקרונות של ציונות וסוציאליזם (ללא מרכאות), רצינו להיות קרן-אור שתקרין על סביבתנו כדי שהחברה הישראלית כולה תהיה חברה ערכית. רצינו לחיות ביושר מעבודה עצמית

(בשעתו קראנו לכך יגיע כפיים), שאפנו לחיים בהם המוטיבציה איננה הריצה אחרי הכסף והקידום האישי, תוך דריסת המתחרים, אלא הנכונות של כל אחד לתת מיכולתו לרווחת כולם.

כשלעצמי אני חושב שגם היום, אם לא ניצמד לעקרונות אלה, איך לנו זכות קיום. עקרונות עולים כסף, הרבה כסף. בחירה בדרך חיים זאת נתנה לנו יתרון אך דרשה ודורשת הרבה

כל אותם שנתלים באמרות של תושבי או פליטי ארצות הגוש הקומוניסטי, כדי להצדיק מתן חופש בכל עת ובכל זמן, חוטאים ומחטיאים; המשטר הקומוניסטי כופה עצמו על אזרחיו ואילו הקיבוץ בנוי על חיים מתוך בחירה.

מי שבחר בחיי קיבוץ יודע מראש שהוא מותר על חיי מותרות: הוא לא יחיה בלילה ולא ייסע ב"רולס-רויס". הוא מותר על מידה מסוימת של חופש ועליו להתפשר עם העובדה שגם בקיבוץ אדם שונה מחברו. אמנם כל אחד ייתן לפי יכולתו, אך כיצד מודדים יכולת?

כל אחד יקבל לפי צרכיו - אך האם יש גבול לצרכים? מאחר שבחרנו בחיי קיבוץ עלינו לחיות לפי כללים שקבענו לעצמנו. ללא שמירה על הכללים נגדע מהר מאוד לאנרכיה שלא נוכל לצאת ממנה.

כללים, מאז ומתמיד מגבילים את חופש הפרט, אך כשם שחוקי המדינה מהיבים את האזרחים, כך הכללים מהיבים אותנו.

ככל שנקדים ונקבע כללים שישמרו על עצם קיומנו, נגדיל את הסיכוי להציל את הקיבוץ מניוון עצמי.

אחד הכללים חייב להיות, שאם בחרת בחיי קיבוץ עליך לשאת בעול ולא "לנתק מגע" כשאתה מתעייף וחוזר אחרי איורור.

כאן לא בית-סוהר. זכותו של כל חבר לעזוב, אך מי שנשאר יחיה עם כולנו, תוך אחריות מלאה כל הזמן.

ככל שנמשיך בהשמדה עצמית, כך הולך וקטן גם אצלי הרצון לחיות במקום זה - טבור העולם - שניד היום הינו ביתי היחיד.

דיברנו על מלטוס כעל דקדנט הדוגל במלחמות לוויסות אוכלוסיית העולם.

היום איני בטוח שמלטוס טעה גם אם אלננו מרוצים מכך, קורים תהליכים כאלה במקומות שונים בעולם. מלטוס פיתח גם תיאוריות נוספות, פחות ידועות. תאוריה אחרת טענה שבחברה

המודרנית, עם התפתחות הרפואה, תגדל תוחלת החיים, ולכן אחוז הזקנים באוכלוסייה ילך ויגדל.

מצד שני קידום המדע ידרוש יותר ויותר שנות לימוד, והאזרח יגיע לגיל הפרודק-טיביות בגיל מאוחר יותר.

שני התהליכים, בשני קצוות האוכלוסייה הבורגנה, יקטיף את אחוז האזרחים בגיל הפרודוקטיבי. התוצאה:

הקידמה הלך ותשמיד את עצמה מחוסר יכולת לתפקד. חוק זה של מלטוס כאילו

נכתב כחוק הקיבוץ בימינו. אצלנו החברים זוכים לטיפול

קפואני ומאריכים ימים מעבר לממוצע עד מאה ועשרים - ואילו הבנים נרתמים לחיי העבודה בגיל מאוחר למדי (אם הם בכלל חוזרים ממסעותיהם).

השכבה של הנושאים בעול הולכת ומצטמצמת.

עתה מתווסף לתקן "חופשת צעירים" גם תקן נוסף: משפחות ב"גיל הטוב" העדיפות מחיי הקיבוץ ויוצאות להתאורור.

הן לא לוקחות בחשבון שהאו-רור שלהם פירושו מאמץ כפול על המעטים יחסית, הנשארים כאן. אנו הולכים ונהפכים לישוב של זקנים ללא יכולת לשאת בעומס הסוציאלי של עצמו.

לראות את הטענות בעיניים פקוחות

לינת הילדים היא אחת הסוגיות המדוברות ביותר בכפרנו. איך לי כוונה להתייחס לאידאולוגיה או לצורות פתרון אפשריות לבעיות הקיימות, אלא לנושא כפי שהוצג וסוכס בשיחת הקיבוץ האחרונה.

מי שחושב שהחלטה כזאת תרגיע את ציבור ההורים ותאפשר לצורת הלינה "לטפל" בחריגת הלינה המשותפת "עד ש...". אז אחת משתיים - או שבכוונתו לטאטא את הבעיה מתחת לשטיח לתקופה נוספת, או שהוא פשוט תמים ואינו עונה על דרישת כותרת הרשימה.

שני מרכזים בלטו בקרב המרכזי של רוב הדוברים בשיחה - הדרישה מצד אחד, והתלוצצות מהמצב מצד שני. נראה לי, שמי שחושב שניסוח ההלטה שעוברת ללינה משפחתית, אך "כה בהכנת תשתית מהאלמה בדלורה החברים" ו"איך מה לדבר בשנתיים הקרובות על בניה",

הערכים היפים - ערבות
הדדית ואחריות קולקטיבית
אינם תופסים יותר, לצערי,
בהרבה החומים בחינוך,
ולבטח שלא בתחום שהוא כל
כך רגיש ואיננו בדואלי כמו
לינת הילדים.
למשל, השר לעצות מאם צעירה
המרכינה לידת את הילדה הביתה
גם בתנאים ההיגיינים, שלא
העשה את זה בגלל שלמשפחה
עם 4 ילדים אינו אפשרות
לעשות זאת.

לדעתו איך לנו בהרבה, אלא
למצוא פתרון מרבה ללינת הילדים
במשפחה הרבה בטווח של שנה,
פרות או יותר. אין ספק שיש
התרחקות גוברת וזולכה מרעיון
הלידה המשותפת, וכשאין קונצנזוס
בעניין גם בשכבות הבוגרות,
הרי התפרקות השיטה הקיימת
היא עניין של זמן (קצר) בלבד.

איננו רוצה להישמע כנביא זעם,
אך כדאי שנגיד לעצמנו ביושר
שאיננו יכולים למשוך את
הלינה המשותפת מעבר לפרק
זמן מינימלי ביותר, גם כי
הציבור אינו מעוניין בכך
וגם מכיוון שאנחנו חלשים
מכדי להתמודד עם חריגות
בנהשא.

אני יודע שמי שמביע ביקורת צריך
להציע גם אלטרנטיבה, וחלק זה
חסר ברשימתי מהסיבה הפשוטה
שאינני מצוי בסבך הפרטים
וההשלכות של כל דבר בנושא
הזה (ובעיקר השאלה הכספית).

אך בכל זאת חשוב שיאמר שצריך
להזדרז, כי זה הסיכוי היחיד
שלנו "לפרק את השותפות בכבוד"
כפי שנכתב בעלון הקודם
לפחות בתחום לינת הידים.

גיל.

לאטקה
פעילות תפיים באגלך
צמות עליך אחיך (גיבו)

19.9.86

14

אשר

ג

מכתב
אישי אל
הנשיא

כבוד הנשיא!

שוב ושוב מתרגש אני בשומעי אותך משמיע דברים חריפים נגד הגזענות. אבל לדעתי כחנא מביא רק לביזוי ארצנו ותרבותנו, והיננו מסכך את עצם קיום המדינה. את הסכנה לעצם קיומנו, מהווה - לפי ענינה דעהי - הכפיה הדתית המשתלטת עלינו בצורה אגרסיבית וברוטלית. יותר ויותר נשמעים מפיהם של המנהיגים הרוחניים של הרדיקלים: על "בהורים הממיתים עצמם באהלי תורה" "חבורה לומדי תורה שקולה כנגד דיוויזיית חיילים". או שעלינו לשמור על תקינות המזרזות שבפתח ביתינו ונהיה חסונים נגד כל פגע-רע ואסונות היורדים עלינו בידי שמים ואדם.

כל מיני "רבנים" "אדמורים" ו"גדולי-תורה" שולטים עלינו דרך שולחיהם, ורק לפי החלטותיהם יושק דבר. לדעתי נשקפת סכנה לעצם קיומנו אם נשתית את צבאנו על בחורים הממיתים עצמם באהלי-תורה ותחמושתם: פרקי תהילים.

האם נחזור לתקופת האבן? דברי ימי ישראל מלמדים שחורבן שני הבתים נגרמו בגלל שנאת חנם ואי ראיית הנולד ע"י אנשים פנטיים שסמכו על "ההשגחה-העליונה" ולא ידעו להעריך את מצב הכוחות הממשיים. ואם לא נשים רסן להשתלטות כוחות החשך, הרי חורבן בית שלישי חס ושלום מובטח בדברי ימי ישראל ביום מן הימים.

השאלה: האם לא כדאי שתשמיע כבוד הנשיא דברי אתרעה כנגד הסכנה הזאת? כי בניגוד לראש הממשלה - המשמיע דברי פשרה, אינך תלוי בחישובים והתחנפות לדתיים.

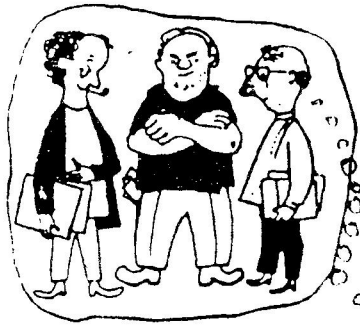
תודה.

משה 3

15 תמוז

19.9.86

דו"ח על עבודה

ניתנה עליי רק
העליה שלי...

זה לא סוף שאנו נמצאים כיום במצב של עודף כח אדם. מצב זה נובע מצטברותם למערך העבודה של קבוצות אלו וזרבתן, העומדים להתגייס בעוד חודשים). בואן של בנות גרעין כפרי שהגיעו לשל"ת אהרון (בחיזוקם של יודי ואלני). וגם בואם של 3 חברי גרעין לאלופז, שנמצא בשל"ת ראשון ברבדים. (העובדים כאן מ-1966 עד 1950) וקבוצת טינדבים חדשה מאנגליה.

שאלה השאלה אם צפינו מצב זה של עודף כח אדם, מדוע פנינו להלוט את גרעין "רבדים", וקבוצה נוספת של מתנדבים. ובכך, את בואן של גרעין "רבדים" ניסינו לדחוף עד למועד גיוסם של ערבה האלון, אולם הדבר לא התאפשר מוחינת קיבוץ רבדים והתנועה, את קבוצת המתנדבים נאלצנו לקלוט עקב מערכת קשרים שלה נזדקק בעתיד. רב המתנדבים שנמצאים ראן תקופה ארוכה, יעזבו עד אמצע אוקטובר.

אז לכך, איך ספק שהמצב הנוכחי מעיד על חוסר תכנון לטווח ארוך, ובעתיד נצטרך להיות ערים כדי למנוע השנות מקרים כאלה.

זה המצב נכון לעכשיו, אך עם גיוסם של חברי ערבה ואלון (בנובמבר) ויצואתם של המשתלמים ללוצרנים, נעמוד בפני מצב של להץ במערכת החינוך, הדר-אוכל ורמטיות.

בהזדמנות זו, ועדת עבודה פונה לצוות לא להזמין אורחים לתקופה ארוכה, בלי תיאום עם ועדה עבודה. במיוחד בתקופה זו של עודף כח-אדם.

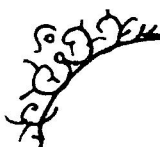
אנו גם פונים ומבקשים את החברים להודיע בהקדם האפשרי על תאריכי מילואים, על מנת שהמערכת תוכל לרפקד כראוי ואפשר יהיה לחזות ולתכנן את מערך העבודה בוואם.

שינויים במקומות עבודה
+++++

לאחרונה עברו כמה חברים למקומות עבודה חדשים.

16 יוני

19.9.86

1. את מקומו של יואל דרום בכל-בו תפסה לאה האוזר, וכרגע אנו מחפשים ליואל מקום עבודה חדש.
2. צילה ברגר לאחר סיום עבודתה כמחסנאית יוצאת ל-3 ימים בשבוע לפעילות במחלקה הפוליטית של הקיבוץ הארצי, וביתר ימי השבוע, בחדר עבודה במטבח.
3. עמוס אפרתי לאחר חזרתו מחו"ל בתחילת נובמבר, יכנס לעבודה במתכת.
4. רינה קרן יוצאת לפעילות מלאה במחלקת הכלכלה בקבה"א עד סוף אוקטובר, (במטרה לעשות חפיפה עם מחליפתה בתפקיד). ואז תחזור לתפקידה הנוכחי עד לחזרתה של עמליה ישראל מחופשת לידה.
5. מרים אלמן נכנסה לתפקיד אם בית לקבוצות שקד ורקפת, ובמקביל להשלמת משרה תעבוד במקומות שיהיה צורך עד להחלפתה ע"י עמירה.
6. בעקבות פנייתה של ר. קשישים להקמת בית מלאכה מוגן, אמורה צפרא להתפנות יום אחד בשבוע (אם יהיה צורך) לעזור במלאכה.
7. עקב מצבה הבריאותי של רחל ברוידא, ועדת עבודה (יחד עם המזכיר) מנסה למצוא עזרה חלקית (שעתיים כל יום) על מנת שהארכיון יוכל לתפקד כהלכה.
8. מחסנאי מטבח - יציאתו הלא מתוכננת של מיכאל שינדלר (מטעמי בריאות וחזרתו לדע-רום), ואי כניסתו של אברהם סלע, (המטפל בחיפוש המפעל יצרו בעיה באקונומיה, שועדת מינויים צריכה לתת עליה את התשובה).
9. עם גיוסו של אדריאן ל-4 חודשי שרות בצה"ל, נכנס שחר גלינה במקומו לתפקיד חצרן לול כנף.
10. עקב פניה של צוות הרפת לעזור להם בחליבות ערב, הוחלט על תורנות חליבת ערב על חשבון תורנויות ערב בחדר-האוכל. את יתר החליבות משלימים הרפתנים. עד עכשיו ההסדר עובד בהצלחה.
11. לפנינו של אביהו לעזרה בהכנת הרחבה בערבי שישי, אנו מחפשים 6 חברים שיעזרו במלאכה, על חשבון תורנות ערבי שישי. לכל המסיימים תפקידיהם לכלל הנכנסים שיהיה בהצלחה. ג. עבודה

צדין להסתדר עם מה שישי... תסדיע אפשי

מערכת "משהו כפרי" החליטה לסור אל אחד הבתים ולעמוד מקרוב אחר ההסתגלות לתנאים החדשים, פרי אותה החלטה הרת גורל המעמידה אותנו בשורה אחת עם פליטי ג' בליה, או לחילופין - תושבי חבל אוטרפרדס בצפון הודו.

נפגשנו עם אליז ואמנון, שלהם ברגע כתיבת שורות אלה, ארבעה ילדים, מגיל 12 עד גיל שנתיים.

"כיצד אתם מסתדרים בלילה בדירה שכל כולה 44 מ"ר?", פתחנו בשיחה. "אין בעיות", אומרת אליז "דדי ישן עם אבא מתחת לשולחן בפלנת האוכל, אורית מעדיפה להישן אהבו במיטה של ההורים בחדר השני, עידן על הספה בסלון ולירייה הסופר על חזרון בפלנת הכובסה של אורית".

"ואם רוצים לראות טלוויזיה?" אנו מקשים. "מה הבעיות?" תמחה אליז "אם יש משהו טוב, אמנון ודדי עוברים לספה בסלון, עידן נודד לפלנת האוכל, אם כי מעדיף לישון על השולחן, ואורית ואני נשארות בחדר השינה".

"ואם גם את רוצה לראות טלוויזיה?" לא הרפנו. "גם על זה מתגברים" ממשיכה אליז בשלווה. "אמנון ואני ישנים מתחת לשולחן בפלנת האוכל ומביטים בטלוויזיה באלכסון, דדי עובר לישון על השולחן במקום עידן, הזז לחדר השינה עם אורית".

בערב כהגר אחד של מדעאי שבת התבררו לאשורן שהיו עובדות נדרעות בכפרנו המנחם את מה שעדיין לא מאמינו.

1. ברוב גדול הוחלט עקרונות על זעבר ללינה משפחתית.

2. הדבר אינו ניתן למימוש בשנים הבוכרות.

אך תנאי הדבר השונה הגורלית, וכבר עמדה באזור הרגשה שמהו עומד לקרות, השתלשלות העניינים המהירה שהפכה לבלתי נשלטה, הוכחה שיש בו רמזיות עולה על כל המדינות.

מסגרות חזינון המשותף הוכיחו בזו אחר זו, ובתוכן שלשה חודשי מאבק ערש, הנהג דגל הלינה המשפחתית, "בתנאים הנוכחיים", כפי שהגדירו את המעב, בכפר מנחם.

המקטרגים ציינו מייד, כי תנאי הדיור הבלתי נסבלים, יהפכו את חיינו לגהינום, אחרים סברו כי החזרה אל חיק בתי הילדים היא רק שאלה של זמן, אך ככל שנקפו הימים (או בעצם הלילות), התברר כי האנשים מסתגלים למצב החדש, ומקבלים את אי הנוחות בשתיקה ובהבנה.

ואני הולכת לחפש מישהו שאיך לו ללדים". אמנון מתעורר מתרדמתו "גם לי מותר להגיד משהו?" "בבקשה" מיהרנו להשיב.

"טוב" מגרד אמנון את פדחתו "תכתוב בעלון בשביל אלה שמקטרים, כי בסך הכל יש המון אפשרויות והמצאות איך להליך את כל המשפחה, שלא פרטנו אותן כלל, כמו במחסן, בארון המצעים הגדול, ובקוץ בכסא הנח במרפסת. באמת שלא צריכים להיות מבוזקים והגיע הזמן להבין כי המטרה מקדשת את כל האמצעים".

אך סידים אמנון את נאורו, נשמע ריח בכי מכוון חדר השינה.

"הם שוב מתקוטטים עידן ואורית" צונית אלז, "מה נעשה עכשיו?"

הצענייה אמנון. "מה הבעיה?"

משכת אלז בכתפיה בתמהון. "תעביר את לירון לחדר השינה....."

הותרנו את הזוג האמיץ עם מבצע הלילה הבלתי נמנע ופרשנו לבתינו בתקווה שנתרנו לנו מקומות שינה טובים.

יוסי שרון

"ולירון" ניסינו לפתור את התשבץ.

אלז מחייכת: "אנחנו לא מתביישים לספר כי היא ישנה אבל רק זמנית, בשרותים על מזרון עד שהתכנית מסתיימת".

"ובתום התכניות?" אנו לוחצים.

"טוב זה תלוי", מהרהרה אלז ומקמטת מצחה, "בדרך כלל מעבירים את לירון לסלון, דדי נשאר על השולחן אם הוא לא נפל בינתיים, עידן שלא מסתדר כל כך טוב עם אורית במיטה שלנו, מודה לשטיח בסלון ואורית נשארה במיטה הגדולה".

"ואהם?" הסתקררנו.

אלז צוחקת במבוכה קלה.

"זה תלוי בהכנייה שלנו, אם אין תכניות זה קצת משנה את הסדרים מעבירים את לירון מחדר לשולחן בפינת האוכל, אמנון עובר לספה בסלון, ואני ישנה עם אורית".

"ואם יש תכניות?" נדרכנו.

"זה כבר יותר פשוט" נרגעה אלז "עידן נשאר על השטיח, אורית עוברת לספה בסלון, לירון הוזרה לשרותים, אבל לעשרים דקות או משהו כזה, אמנון עובר עם דדי למיטה בחדר השינה ואני ישנה עם עידן על השטיח בסלון".

"נדהמנו: "אבל זה לא פותר את "התכניות" הפרטיות שלכם!!!"

"אתה צודק" מודה אלז "באמת שמתי לב שמהו לא בסדר בצורה הזו, רק שלא מצאתי בינתיים קומבינציה מתאימה".

"אז מה בינתיים בכל זאת?" המשכנו לנדנד. "האמת היא כי יש לנו פתרון ביניים" מגלה אלז, "אבל זה זמני בלבד" אורית יורדת לשטיח במקום עידן העובר לחדר השינה יחד עם אמנון, דדי זז לספה בסלון ולירון מוחזרת מהשרותים אל מתחת לשולחן בפינת האוכל,

19.9.86

19

יפה השתיקה!!

על דברים שלא היו צריכים להאמר.

מוזר להגיד את האמת בפרצוף. לפעמים גם צריך, אבל תמיד חשוב לזכור שראשית הוא סובקטיוויזם מאד, חמקמקה מאד והיא נראית אחרת מנקודות האמת שבנות. מוזר גם לא להגיד את כל האמת, לזכור שגם השתיקה גם לה התרונות והיא "יפה לחכמים" וחשוב להזהר בכבודם של אחרים.

בדרך כלל לא יל לבטוח בדברים קשים (את האמת!!!) בפניו של מישהו, זהו מעשה רשע של "קופצים" אליו בהתלהבות וכך מתקיים מנגנון הגנה טבעי בפני התפוצצות ה"אמת" בכל רגע.

המפגש בין אדם לרעהו בין ה"אני" ל"אתה" יש בו יסוד של "שתיקה" ואפשרות ל"שיחה" אותה שיחה שהיא התקווה להשגת הניצוץ האלוהי. (ראו משנתו של בובר)

השתיקה גם אם היא קשה, יש בה מחויבות של כל אחד לדבריו. היא היסוד להברות. לעד הדבור הישיר (הנ"ל) קיימת האופציה הרכילותית דרך זו של "העברת אינפורמציה" יש בה פוטנציאל הרסני, היא מטפחת השמצות וסיכסוכים ויוצרת השדנות עד כדי זיהום חברתי. אז אפשר לציטוט דבורים על "הרוע" ועל "האדם" וכאשר מדברים על מישהו שאינו נוכח זה יל לעולם את רעיון ה"השפחה" הדברים כאלה ואחרים שיש בהם תלות רעה יוצרת ברבים. לא פעם מידת של נזפר ורגזמה, גם השפחה הזכות על שורה כזו שיוצא נוס-יומית ובסוף "אנושית", אם הוא נשאר סגור, רחוק שלא קרה אסון. המליכ נוסות לעוף ברוח ולעבור בקלות מרעולב, שורה כזאת גם אם אינה דוגמא להומניזם צרוף ואינה תורמה להברות, ב"ד חנכה שבה מועט ואפשר לחיות עם זה. הבעיה היא כאשר אחד השומעים, שהיה עד לדיבורים על "ההוא" מחליט להגיד "חבר" שלו, ולהגיד לו "בדיוק" את כל מה שנאמר עליו. במקרה כזה עושה ה"חבר" שרות דוב לכל הנוגעים בדבר. הדברים שנאמרו באופן סתמי, כלאחר יד או אפילו מתוך ביקורת קשה על ה"הוא" לא נועדו להגיע אליו.

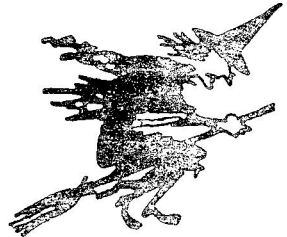
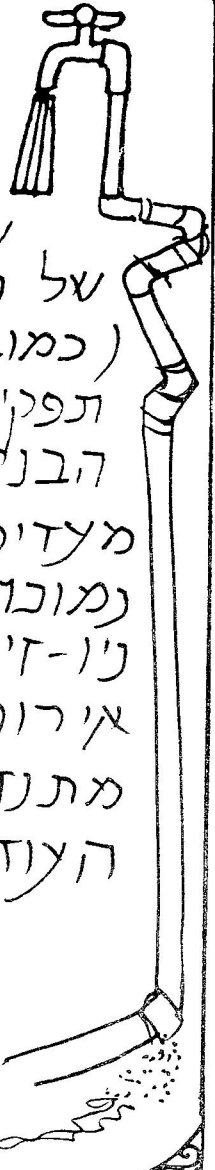
בעל הדברים, שאמר את מה שעם ליבו, יצא מהנחה שהדברים ישארו סגורים, שלא תהינה "הצלפות" שהרי אם הדברים מתגלגלים הלאה אי-אפשר לדבר ופשוט צריך לסגור את הפה. אם למישהו יש ביקורת או דעה קשה על מישהו אחר צריך להשאיר לו ורק לו להחליט אם להגיד את הדברים ואיך להגיד אותם. גם אם הוא אמר את דעתו למישהו אין זה נותן לו (לאותו מישהו) את הזכות להעביר את האינפורמציה הזו. העברת מידע כזה גם אם היתה בה כוונה טובה, סופה שהיא משרתת את השטן. היא מסכסכת ויוצרת סיבוכים קשים (ובודאי מיותרים) שלעתים קשה ואף בלתי אפשרי להתיר אותם.

השליחות הזו, שבה מגלה אדם אחד את דעתו (הרעה) של אדם שני על אדם שלישי היא שליחות מכווערת. היא בונה "גשרים" של איבה, הסתה ועוינות.
 דברים אלו אינם נכתבים כהארה תיאורטית של סוגיות ביחסי אנוש. דפוס התנהגות כזה היכה אצלנו שורשים!!!
 אנחנו חיים בחברה קטנה, קרוב מאד אחד לשני (יש אומרים קרוב מדי) אם לא נדע לשמור ולהשמר שלא לדבר אחד בשמו של השני, נהרוס בקלות כל חלקה טובה.

אדיפא.

הדלפה

ממקורות מזכירותיים הודלף כי לאחר ולאור פרסום מאמרו של אורי נא. התקבלו 60 פניות של חברים שמוכנים לקחת על עצמם (כמובן מתוך הבנת החשיבות) את תפקיד "שליח הקבוץ" ביצירת קשר עם הבנים העוזבים. רוב המתנדבים מעדיפים לפעול בארה"ב, בעדיפות יותן נמוכה (לפי סדר יורד) אוסטרליה, ניו-זילנד, סקנדינביה, בדיסניה ומרכז-אירופה. עד לרגע זה לא נדעם אף מתנדב, שמוכן לפעול בקרב העוזבים. שנשארו בארץ.

21 תרפ"ז

19.9.86

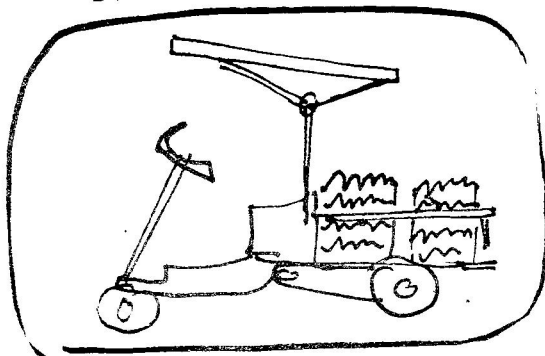
אפקה השמירה זאת במשפט הנדוש, אך הנכון כאור היום - כל עוד לא תרים מפעל העשייתו רציני, נאלץ לקיים את כל ענפי החקלאות במשך ולעצמה לרכיבנות בהתאם למצב הכלכלי בארצנו. בתחום החקלאות יבחרו הכלל הזה - גם הלול.

רבות נכתב וגם לכתב לבטח בעתיד. אודות הקשר והזיקה ואף התדמית של הלולים לרבותי כפר-מנחם. ליתכן וסוציולוגים יגדרשו כדי להבין מדוע אדם העובד אטרקטיבי ואינו מצליח לגבש עמותה עובדים רבועים ומיושבים. ולמען האמת קביעה זו פחות ארוטית בהכרח, וכמו כן המשיך להשאל הקושיה ההופכת לנצהית ברבות הימים - עד מהר יוכלו הסוסים הזקנים (קרי המבנים והציוד), לשמש אותנו, עד שנגיע למסקנה כי הגיעה עת התחדשות ברוח שנות ה-90 של המאה הנוכחית.

אם כפד שעדינותה בפתרון רבה גם אכזרים לפנינו שיהי אנופירמטור ענהינות מרובשת בעניה כל דבר שמי יחשש חרשים לענה היום או לחלה ממנו. נעשה לרפועלוי בהפיהה מיושבת יסודית כל את מורם המשאבים ומרובם האנושים.

נשמע קשה נאובדי אמת אפירמה, מה נשמע בשליחותה?

דבירה

להקה הרבית נמצאה במחציה דרכה. אם נצא מהנחה כי הודשני ההטלה הם שמונה.

להקה מוגדה כלחקה הקייני (בנגוד) כן - נחשתם ללהקה הורה, והדבר משמעותי מבחינת בלצועל הרטלה. עצם העובדה כי שא ההטלה מתרחש בחודשים יולי-אוגוסט די בה כדי להוריד את אחוז ההטלה השנתית.

המבנים הבלתי מאווררים במידה מספקת והמוצבים לא נכון מפרטת הרוחות המצוליות, גורמים למטילות תפוקת חום רבה בימים החמים והתוצאה - נפילה תלולה בהטלה.

מאחר ובעתיד הנראה לעין נשאר פחות או יותר באותה עונה, תשומת לב לנושא זה, אולי דרך בידוד הגג הקולט חום רב יפיקה אותו לתוך חלל הלול כעת.

השפוררים שנעשו בלול בשנה שעברה, כלומר טפחות (שלבי-עץ) במבנים וכך הוספת אוסף ביצים בשני מבנים, נותנים את אותותיהם בנושא הבעיית בעבר - ביצי רצפה (או ביצי רפד) - הגענו להישג מצויין - 11%!

כדי לדייק, ההישג פסח על לול מס' 1 שבו יש עדיין אוסף ביצים אחד ועוד מספר בעיות שבכוונתנו לפותרן לקראת הלהקה הבאה, כדי שגם הוא יצטרף למשפחת האחוזה האחד.

איך ספק שהושג חסכון בימי עבודה וכך שופרה איכות העבודה, לא עוד התרוצצות איך-סופית בלולים כדי לאסוף ולהציל ביצי רצפה. דבר נוסף שכדאי לציין. הוכח כי בעזרת ציוד ישן הנקנה במחירים נמוכים מאד, אפשר להגיע להישגים דומים לאלה המושגים בעזרת ציוד חדש ויקר, והכוונה במקרה זה לאוסף הביצים שנקנה לפני שנתיים מול אוספים ישנים של "הפח" שבאה להם עדנה.

אחוזי הפוריות של הביצים טובים בהתאם לחודש הרלוונטי בו הם נבדקים, אך מסיבות שעדיין לא עמדנו על טיבן, אחוזי הבקיעה של האפרוחים במדרגיה מביצי הלהקה, אינם עומדים ברמת הציפיות, כפי שהורגלנו אליהן בשנים עברו.

הצוות מגלה יציבות, ולא בכדי הוא הותיק והמיומן ביותר מכל צוותי שאר השלוחות.

קשה לסיים קטע זה מבלי לציין, "בלוי עין הרע", כי הלהקה ממשיכה להיות "נקיה" מבריחת מלוח נשימה, ונאחל לה כי תחזיק מעמד עד זמנה האחרון, המתוכנן.

פוטוס (או "כנף" בפי העם)

בימים אלה עומד להסתיים שווק להקה אחרונה בתשמ"ו, וכיאה לסיום שנה, הביצועים הם מעולים ואף כי אין בידי סיכומים סופיים, יתכן מאד כי הלהקה תוגדר בתואר "הלהקה הטובה בכל הזמנים" (של כפר מנחם, כמובן). אנו מצפים ל-155 טון מ-82 אלף עופות משווקים, ובנצילות מזון טובה מאד (נצילות מזון = היחס בין משקל העוף למזון שהוא צורך). וכידוע זהו המרכיב העיקרי בעלות גידול העוף.

המקטרגים יטענו מליד כי ההישג סותר את הצורך בבניית לולים חדשים, אך חשוב כי אותם אנשים המטילים עדיין ספק בחשיבות הנושא, יעינו בפרק הגידול של להקות החורף (זנואר-מארס) בשנים האחרונות. יתכן והם יווכחו לדעת כי הלהקות האמורות לא הותירו כל רווח, ואל לשכוח כי מדובר ברבע מהמכסה השנתית, וכל זאת "הודות" למבנים הרעועים שאינם ראויים עוד לגידול להקות בימי קרה ואף בימי שרב איך כל בטחון כי הם אידיאלים למטרתם.

בתכנית ההשקעות תשל"ז, אגיש הצעה - לתחילת בניה של לולים חדשים (משהו - כמו דונס וחצי מתוך 12 מתוכננים), מעולם לא היה מצבנו... רגומר, אך נדמה לי כי כמו בנושא טאבה ואחרים, יש קורס אדומים (או בכל צבע אזהרה אחר), שאין להצטרף אליהם וכן גם כאן.

אני חש חובה נעמדה לעמוד את עבודת המסורה והמצויינות של רכזת השלוחה גר'דג בשיתוף עם חבריה רבים מעובדים.

אני כרשאים פונדתי את המענה הבא בו ניתנת לנו הזדמנות (הגדלת המכסה למטר 100 אלף עופות שרוא, לדעתי (לא רק) המספר האימפוזנטי לגידול בהנאות עפרופות מהקבליים על הדעת במבנים החדשים. אנצל במה זה כדי לאהל לחצרו הלול - אדריאן, המהמדים עצמם - חודשים, כה לחי ושיבה מהירה הביתה.

מדגרה

עד לא נאמר עם המערכת בהחלטותי המהירות על בניית הנושא המדובר בהנחה רבה עניין המערכת של המערכת המנהלית בנקודת המערכת, מארה יתנוסס נפשי בנפשי נפשי ידעתינו לה כי המדגריה הקורה לעפיל המערכת כדה אי אלה יבני מעמדים רבים, לא כדאי לפרוס את כל הפעילות המהירות כדה במערכת משום שהעלוך מגיע גם מהנף לגבולות המכסה ולא המנהל המערכת הנכונות.

הפוסת המדגרה כנה היא טובה למדי והעבודה רבה. האפרוחים יפים ומבוקשים (לא ע"י החנה, בנקורה כל כך ישארו פני הדברים עד שיתבהרו הענינים המעורפלים בעת כתיבת שורות אלה.

אמנוך דוידוב, גזברנו, די מרוצה מתזרים המזומנים של ענף הלול. נדמה לי כי אפשר להגדיל אותו במידה ניכרת. כיצד? עכשיו תורכס, קוראים יקרים, להשיב על קושיה זאת.

יוסי שרון

19.9.86

24

קבוץ כפר מנחם 8.9.86

אל אבשלום גינת
עורך "השבוע"
ת-א

שלום!

הנני מבקש תשובה לשאלה: האם בשביל שתפורסם כתבה בבטאון "השבוע" צריך להיות חבר השניין ליחידי-סגולה? או צריך פרוטקציה מיוחדת? ולחבר מהשורה איך אפשרות שדבריו יפורסמו. אפילו אם הוא מעוניין בכך מאוד?

במה הדברים אמורים? - בעלון קבוצנו מיום 15.8 פרסמתי תגובה מקבוצנו. כתבתי שאצלנו אמרים שלום. והבעיה הזאת אינה קיימת בכפר-מנחם. הצעתי גם את עזרתנו למי שמתחבט בבעיה. ועוד שאלה לי אלוהים - האם אתם מפרסמים רק כתבות שתוכנן תופעות שליליות בייחוד. או שמותר לפרסם גם משהו חיובי?

מכיוון שהייתה מעורבות שהכתב שלי תופיע ב"השבוע" שלחתי לכם מכתב מיוחד ב-13.9 וצירפתי את המאמר. עברו שלושה שבועות ולא זכרתי לתשובה. הנה משער שזרקתם את מכתבי לסל ובלה לקרוא אותו. אבל בינתיים קבלתם כפי הנראה עותק של העלון שלנו, ולא התיחסתם לכתבתי. לכן את המכתב הזה הנני שולח בדאר רשום, בתקווה שאזכה לתשובה.

ב"ב חברים
משה דומב

19.9.86

ד"ר ח' זכירות

+++++

1. קלימנו ישיבה משותפת עם ועדת קשישים ביהד עם הגר על מספר נושאים.

א. רכב להסעה פנימית

הוחלט לבחון רכישת רכב מתאים לצרכי הקשישים מאחר והטרנזיט הקיים לא נח לצבור הנזקקים.

ב. טפול בגינות הקשישים

הסעיף עלה בנוכחותו של פיצ'וק. מוסכם על כולם שיש צורך לעזור לצבור הקשישים לטפל בגינותיהם. למרות זאת כולנו מודעים לצוות הנזק המצומצם אשר לא זכר לעמוד בעומס העבודה. קיבלנו את דעתו של פיצ'וק שאין לרפורם כיון שרוב בני הקשישים לבידן צוות הנזק, אלא יש צורך לתגבר את הצוות. נמסר לנו, והדבר גם נראה שצוות הנזק עובד במידה האפשר בגינות החברים.

ג. פתרון בתר הקשישים

רצתה ועדת הקשישים לעבור במידה האפשרית את ההיבטים בבעיות הקשורות בקשישים, ואת האלטרנטיבות לפתרונות. דף הפורום פורסם בעלון החברים, ועל פניו החלטנו את ההחלטות הבאות:

1. במישור העקרוני המזכירות מאמצת את הגישה הקובעת כי לקיבוץ מחויבות מלאה לצרכי הקשישים - הטפול הספציפי יהיה בידו ועדת הקשישים בהאזנה עם המזכירות.

2. הפתרון המצוייב הוא פתרון שיתופי בין בני הקשישים ובין בניס נוספים וכן שיתוף יעילותם המשותף.

3. באופן עקרוני יהיה המימון באחריות בני הקשישים עצמם. לנקודת ריכוז, היטל עם בני הקשישים את מספר שעות העבודה, ועל פני אגודת הקשישים.

4. פתרון כולל ע"י שכירים ומתנדבים נדחה על הסף.

5. במקרים מיוחדים, כמו מצב שאין לקשיש בניס בקיבוץ, יש לשקול פתרון חריג כפוף לאישור המוסדות.

(נ.ב./מזכיר) אני מקווה ומאחל לציבור הותיקים שלנו הרבה בריאות וכן, ושידעו רק שמחות).

2. היה ויחזקאל קלנר - המשפחה פנתה לחופש. קלימנו דיון עניני ועקרוני בנושא. הוחלט בחיוב, וביחד עם זאת אנחנו מקווים לראות אותם חוזרים לקבוץ אחרי שנה של התנסות, שלמים בדתם שכאן הוא מקומם.

19.9.86

3. טיול י"ב לחו"ל - הנהלת "צפית" פנתה לקבוצים לדון בהרחבה בסוגיה זו. מאחר ובשנים האחרונות קיים קושי ממשי לממש את הטיול לחו"ל. הנושא יבא להנהלה המורחבת של "צפית" וע"פ החלטות הקבוצים ינהגו בעתיד.

המלצתנו היא: להמשיך את הטיולים רק בתנאים הבאים:

- א. "המבצע" ימשך שנתיים - החניכים יחלו את הגיוסים מ-י"א.
- ב. הכספים המיועדים לטיול השנתי ב-י"א יועברו לטובת הנסיעה לחו"ל.
- ג. על המוסד להקפיד שגיוסי החובה יבוצעו - אין זה מתקבל על הדעת שהמוסד ישחרר חניכים (בגלל בגרות והצגת סיום) מגיוסי החובה, רבו זמנית אותם חניכים יתגיסו לגיוסי חו"ל.
- ד. הגיוסים לחו"ל יבוצעו רק בענפי היצור.

דו"ח משיחות קבוצ 13.6/9/86

1. אמוץ משפחת אלכס זליגטוני מברה"מ על ידי כפר-מנחס. האמוץ אושר פה אחד.
2. דרישה של אמוץ זליגטוני על בהירתו לרכז ו. הינוך התקבל.
3. לינה הילדים - השיחה קיבלה את המלצות המזכירות, ו. הינוך וצוות הלינה. ההצעה:

 - א. קבוצ כפר-מנחס מחליט להיכנס למהלך של לינה משפחתית.
 - ב. המעבר ללינה משפחתית יבוצע רק אחרי הכנת כל התנאים הדרושים המשתמעים מכך במגזר החינוכי במערך העבודה ובהגדלת דירות החברים.
 - ג. מאחר והתהליך הוא ארוך, החלטה זו מחייבת את ציבור ההורים ועובדי החינוך להחזיר את מצב הלינה בבתי הילדים לקדמותו (לינה משותפת).
 - ד. כפר-מנחס יפעל בשיתוף פעולה עם מוסדות הקבה"א ויידע אותו במהלכו.
 - ה. יוקמו שני צוותים לטיפול בנושא:

 1. צוות כלכלי שיבדוק את אפשרויות המימון ודרכי הבניה.
 2. צוות חנוכי שיעסוק בתהליך המעבר ללינה משפחתית וטיפול בחריגים. הצוות ייעזר בנציגי מדור ההפעלה - רותי ובני.

27

19.9.86

4. פניתו של יורם נוסבוים לקבור בבא העת את קרובי משפחתו בקבוץ התקבלה. מדובר בזוג קשישים החיים בארץ שנים רבות והבעל אינו יהודי, לכן לא יוכל להקבר בארץ אלא בבית קברות חילוני בשלנו.

5. פנייהם לשוק המפע של הרמקאל וחיה אושרה.

6. הלדנית גרמני "מרו"ל - הגרעין עדיין בהתהוות. מדובר בזעזעזים יחידים שעפון אמריקה, בודדים ונשאאים בגילאי 25-35. קיימת תכנונה בקרוב, אך נשמעו בקשות שעלינו להתארגן דעים למישהו. נכנסו כן להקות מעורבים חזק בקביעת התאמתם של זכריהם.

א.ב.

לקראת סוף השנה התקציבית
 ביקשנו לשלמה אל אר
 אגב חבלתי ל...
 איך לי...
 רבקה...
 נכון - 1986

בהוצאה בא"ב 30

10	0-500
40	500-1000
40	1000-2000
15	2000-3000
7	3000-4000
4	4000-5000
2	5000-6000
1	6000-7000
1	7000-8000
1	9000-10000

19.9.86

שבת
שקוים

פה פת גלגל

מתוך הנחת היסוד שלמרות גלגול מחוגי השעון שעה אחת אחורה - הכל עדיין כרגיל, מתגלגל לדיכס מדור "סוף עלון" נוסף (אל דאגה לא יהיו עוד הרבה כאלה - הכוונה למדורים). עם הרבה חצבים פורחים ברקע (יהיה מזה גם גשם בסוף?), עם פסגת הבזק שהצליח פרס לדחוף ובהקושי רב) לסוף השבוע שעבר, ועם שקיעה שנכנסה לנו לאמצע היום ננסה לראות מה החדש.

בלול כנף הסתיים (וזהו!) מדגר נוסף, מדגר נוסף, כבד ורב משקל באופן מיוחד, וכפי הנראה תוקם בקרוב ועדת חקירה לברר כיצד העופות שלנו כבדים כל-כך. ברפת - מאחורה, בלי שנרגיש מתרוממת סככת תפארת נוספת בקצב מסחרר, ובמתכת מסדרים תאורה והשקיה לגינה שעוד איך...

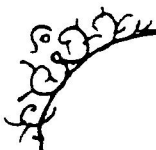
קצת חו"ל עסקי - חזרו אברהם סלע ושלומי שקד מארגנטינה שם ראו והריחו מפעל חדש, יצאו - דודקה וחיים יערי לגרמניה, שוויץ, איטליה ואוסטריה להביא אלומיניום במוטות ולמכור בתוך קופסאות קרטון קטנות - הצלחה לכולם!

עוד נחיתות; אתי חזרה אלינו מאוסטרליה עם מרץ, סמדר כרמון נמצאת בחופשת מולדת וחגית סרט שבאה לירושלים לתחילת השנה האחרונה - ברוכים הבאים.

בינה הוציא את שרצתה ל"כפרד" - גידי גם הוא עם הרבה סיבות רפואיות ובעדים להחלפה בשביל לול הרביה ובכלל - "כפרד" הפך להיות ממש חלק מהנוף המקומי. חזרו הביתה גם "שליחנו בתנועה החינוכית - ה"ג"מלים - עודד, ליאור, חגי, יוסי ורוז והחליפו אותם רביד ודודו - דרך צלחה!

ה"שכונה הדתית" בכפר מנחם - הלא היא שכונת י"ב, שבצידו האחד "בית הכנסת של משפחת הראל עטור בחלונות ויטראז' ובצידו השני "מסגד" של הסעידים ועל כולה שורה קדושה גם בימי החול - הפכה לאזור דשאים מוריקים ותאורת רחוב ובית - ממש אידיליה. ואם כבר בנושא-שיחת קיבוץ עסקה בלינה (כך כן - המשפחתית!) והחליטה שכן אבל בעצם לא, רבינתיים - איך שינוי.

אל הבודדים שהמתינו לאחרונה לשלם הצטרפו עוד הרבה (מאד) שלא הזכו בכלל אלא תינו והסבירו איך מגיעים למינוס בתקציב, מה סוגרים קודם ובכלל - ממש קשה! אז שתדעו לכם - עוד חודש (זה כבר רק שבועיים) אנחנו מתחילים מחדש (את התקציב) ואפשר להתעודד. כדי לנגב את מה שנשאר למז שעה וזקן נשאר, נפתחת בשבת "חנות" ביגוד לתפארת בקומה העליונה של בית הלבוש, וכמו אצל הסקוטים - אפשר לבוא לראות איך אנשים אחרים קונים בגדים... פיצוי מפתיע הגישה לנו הן רבנים בעזרה שי ראש השנה פראקטי - בהחלט יפה בתור פעם ראשונה, בשנה הבאה אפשר יהיה לגרוך.

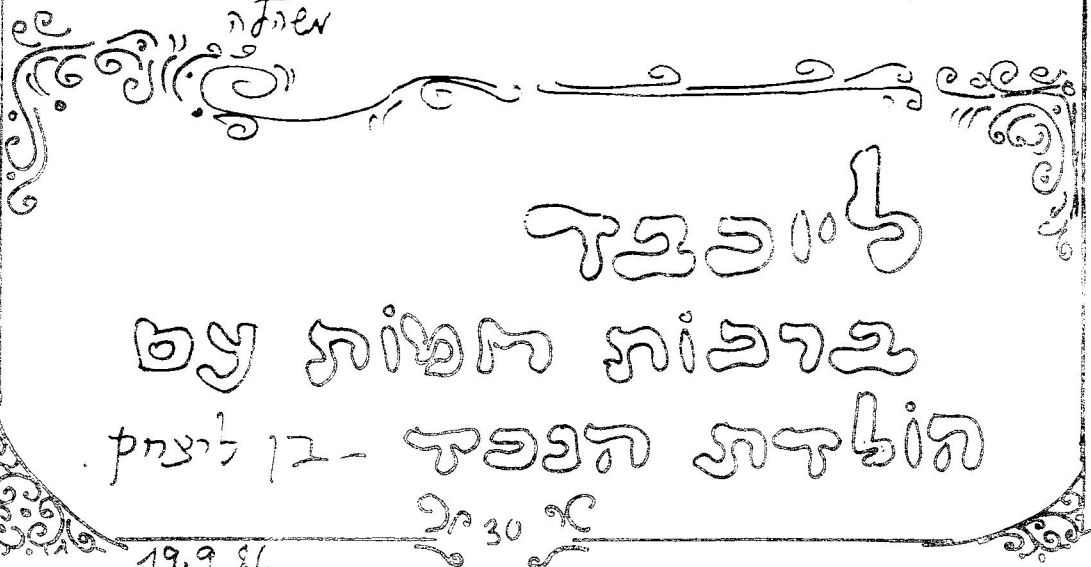
עם עליית רוח האבטלה בארץ נכרת מגמה דומה גם כאן, נוסף כה-אדם צעיר (באמת!) למערכת, ומקומות העבודה מצטמצמים - גרעין הבדים המיועד ל"אליפז" אשר בערבה נוחת מדי בוקר ועוזב אחה"צ הזרר הביתה, כאשר שלמלה מברך אם מגיע אחד פחות - פשוט אין מספיק עבודה. נכון, בעוד חודש יהיה אחרת, ובינתיים הם לומדים להכיר את ה"בטן הרכה" שלנו בתחום העבודה. עוד שינוי - משמרה הלילה במתכת הסתדמה - בינתיים, נפרדנו מכריספין שעשה מלאכתו נאמנה והמריא הביתה, ובינתיים עוברים לעבוד "רק" 12 שעות ביממה.

מד שיעוד התגלגל - זליג הלבני עשה זאת בפעם השלישית - נבהר פה אחד לראשות המועצה האזורית שלנו - "יואב" כל הכבוד לקונצנזוס ולמרע שיש (ויש הרבה) לעוד קדנציה - בהצלחה.

גדעון סרט התגלגל (באמת) בסיבוב "צבי קרן" שליד הספריה ויצא עם גבס על הרגל לחודש - בריאות והחלמה. אדריאן התגלגל עם מדים לארבע חדרים שרות המולדת - שפשוף קל וגומר... כדול-רגל שמתגלגל פעמיים בשבוע בארגונו של שלמלה ברוידא מריץ 12 ברנשים מזיעים (כהגזק) על המגרש - חוג ספורט מקומי נוסף!

הפסקות השמל הכרופות פוקדות אותנו - לטובת הפשרה המקררים של סוף הקיץ והשאלה האם יש קשר בין החשמל לחשמלאי הראשי שלנו שהפך לחלוץ - אמנון ואלניז החליטו להיות "השנה תיירים בישראל" ויירדו לאילת - תרונת הנות אפשר לקבל מרוב רגס המלצות לשנה הבאה...

התקדמות טכנולוגית מפתיעה - אררה פרזעה הדרה של מעבורת החלל האמריקאית מתהדב גם הסילון, ואכן - יעלזוהו ליוצרי לו משקופי עץ ובתוספת הלוונות נעים, ייתכן שעה סוף המאה הנוכחית יעלזוהו גם להרפיע למקום הקרה כלשהו, ולבכורה אפילו דלת של יצא - כל הכבוד !!

19.9.86

30 יר